

Ga en nodig iedereen uit voor het bruiloftsfeest

(vgl. Mt 22:9)

Meditaties over de Bijbellezingen

voor de

Missiemaand

(oktober)

2024

Doneer online of stort op
BE19 0000 0421 1012

Pauline Jaricot, een eenvoudige jonge vrouw uit Lyon, geboren op 22 juli 1799, ligt aan de basis van Missio. Haar geloof leidde tot een groot engagement voor de meest kwetsbaren.

Ze start een netwerk van gebed en fondsenwerving voor missionarissen die zonder hulp hun zending niet kunnen waarmaken. Dit leidt in 1822 tot het Werk voor de Voortplanting van het Geloof.

In 1922 krijgt het werk van Pauline, samen met andere missiewerken, het statuut van 'Pauselijk'. Missio - de Pauselijke Missiewerken - is geboren. Op 22 mei 2022 wordt Pauline in Lyon zaligverklaard.

Op verzoek van de Pauselijke Missionaire Unie,
een van de vier Pauselijke Missiewerken,
kwamen deze meditaties tot stand.

Hieraan werkten mee:

- voor de zondagen: pater Yoland Ouellet, o.m.i.
nationaal directeur, Missio-Canada Franstalig
- voor weekdays
 - 1 tot 14 oktober: pater Karl Wallner
nationaal directeur Missio-Oostenrijk
 - 15 en 23 oktober: Pierre Diarra
medewerker Missio-Frankrijk
 - 16 tot 22 oktober: pater Jafet Alberto Peytrequin Ugalde
nationaal directeur Missio-Costa Rica
 - 24 tot 31 oktober: pater Dennis C. J. Nimene
nationaal directeur Missio-Liberia

Dinsdag 1 oktober 2024 - 26^e Week door het Jaar - Jaar B
Gedachtenis van de heilige Theresia van het Kind Jezus, maagd en kerkleraar
Job 3:1-3,11-17,20-23; Ps 88; Lc 9:51-56

Vandaag begint de Wereldmissiemaand, met haar hoogtepunt op Wereldmissiezondag. Al vele jaren is "zending" een belangrijk aandachtspunt van de Kerk, van pausen, bisschoppen en van vele bewegingen... De goede wil is er bij velen. Waarom gebeurt er dan zo weinig?

Paus Franciscus schrijft in *Evangelii Gaudium* 22 dat alles in de Kerk missionair moet zijn. En hoe zit het met ons? We gaan door met veel dode structuren, we doen "business as usual", ook al zien we dat veel dingen stervende zijn. Hoeveel energie steken we in onze parochies en gemeenschappen in zaken die geen missionaire kracht uitstralen? Dingen die 50 of 30 jaar geleden goed en vruchtbaar waren, zijn dat nu misschien niet meer. Een missionaire kerk moet ook de moed hebben om stervende dingen te laten sterven en iets nieuws durven uitproberen. We herinneren ons wat Jezus zei tegen iemand die Hem wilde volgen in het vervolg van dit evangelie: "Laat de doden hun doden begraven!" (vgl. Lc 9,60).

Het is geen toeval dat de missiemaand begint met het feest van de heilige Theresia van Lisieux, die reeds als jong meisje Jezus radicaal wilde volgen en dat uit grote liefde deed tot aan haar vroege dood. Het is voor ons nog minder toevallig dat oktober niet alleen de maand van de Wereldmissie is, maar ook de maand van de heilige Rozenkrans. Want om de uitnodiging van onze Heer tot een radicale overgave aan Hem en zijn zending aan te nemen, hebben we het gebed en de voorspraak nodig van de vrouw die zei: "Zie, ik ben de dienstmaagd des Heren! Ik stel mezelf volledig ter beschikking van Gods missie voor deze wereld."

**"Ik ben gemaakt om lief te hebben,
en mijn klooster is de wereld."**

Pauline Jaricot

Woensdag 2 oktober 2024 - 26^e Week door het Jaar - Jaar B

Feest van de heilige Engelbewaarders
Ex 23:20-23; Ps 91; Mt 18:1-5,10

De eerste 20 jaar van ons leven leren we volwassen te worden. Terwijl we opgroeien, verwerven we indrukken, onderwijs, kennis en vaardigheden zonder welke deze wereld niet zou functioneren. Een wereld met alleen maar kinderen zou chaos en anarchie zijn. Dus wat bedoelt Jezus als hij zegt: "Als gij niet opnieuw wordt als de kleine kinderen, zult gij het Rijk der hemelen zeker niet binnengaan." (Mt 18,3).

Jezus verwijst naar twee houdingen. Ten eerste de houding van klein zijn: we moeten ons niets verbeelden, we moeten ons niet beter voelen dan anderen. In Gods koninkrijk zijn de laatsten de eersten en zijn de kleinen eigenlijk de groten. De tweede houding die we van kinderen moeten leren: Kinderen laten zich leiden. Ook al zijn ze soms koppig en willen ze vaak al snel hun zin krijgen: Ze weten dat ze hulp nodig hebben van papa en mama, hulp "van boven".

Vandaag is het feest van de heilige Engelbewaarders. Jezus zegt over de kinderen dat "zij engelen hebben in de hemel die steeds het aangezicht van mijn hemelse Vader aanschouwen" (Mt 18,10). De essentie van de engelen is om op God gericht te zijn. De missie van de engelen ten opzichte van ons is om ons op God te oriënteren. Onze gedachten moeten gericht zijn op het hemelse, niet op het aardse. Onze blik moet gericht zijn op het doel, op God, zodat ons leven niet verloren gaat in de meanderende lijnen van vanzelfsprekendheden.

*De parochiegemeenschap van Vishakawatta (Sri Lanka) is zo gedreven dat ze zelf op vrijwillige basis letterlijk hun nieuwe kerk bouwen. Voor het materiaal vragen ze onze hulp.
© Missio*

Donderdag 3 oktober 2024 - 26^e Week door het Jaar - Jaar B
Job 19:21-27; Ps 27; Lc 10:1-12

Jezus zendt de apostelen en we merken op dat hier een ongebruikelijk aantal wordt genoemd: Er zijn geen 12 apostelen, maar 72. Elk kind weet dat er 12 apostelen waren. 12 staat voor de volheid van de stammen van Israël. Het getal is zo belangrijk dat na het vertrek van Judas, voor Pinksteren Matthias als twaalfde wordt toegevoegd. En het aantal speelt zelfs een rol in de Kerk van vandaag, omdat de paus ervoor zorgt dat er altijd ongeveer 120 kardinalen zijn die jonger zijn dan 80 jaar, d.w.z. die gemachtigd zijn om de paus te kiezen.

Lucas beschrijft het uitzenden van de discipelen en het is gewoon opvallend dat het er 72 zijn, niet slechts 12, maar 6 x 12. 72 betekent ook gewoon dat het niet ALLEEN de 12 apostelen zijn, die op veel plaatsen in de evangelies bij naam worden genoemd, maar meer. En dit heeft iets te maken met ons als christenen vandaag: het is verkeerd om te denken dat ALLEEN de bisschoppen, ALLEEN de priesters, ALLEEN de diakens etc... gezond zijn, er zijn er MEER. Het leergezag van de Kerk, de pausen, vooral paus Franciscus, worden nooit moe te zeggen dat IEDERE gedoopte al een zending heeft op grond van het doopsel.

We zitten in de missiemaand oktober. Zijn we ons ervan bewust dat we een missie hebben? Zijn we ons ervan bewust dat getuigen van het evangelie ons eer kan kosten; dat het ons tijd en geld kan kosten, dat het ons de overwinning kan kosten; dat we afwijzing en spot kunnen verwachten? Laten we ophouden comfortabel achterover te leunen en anderen de schuld te geven van het verval van het christelijk geloof: Ikzelf moet iets doen, ik ben sinds mijn doopsel door de Heer uitverkoren, ik ben een van de 72 tegen wie de Heer zelfs vandaag nog zegt: "Ga, Ik zend je!"

Missie is geen noord-zuid- of rijk-arm-verhaal

In zijn eerste exhortatie 'Evangelii Gaudium schreef paus Franciscus in 2013:

"Ik droom van een missionaire keuze die in staat is alles te veranderen, opdat de gewoonten, de stijlen, de tijdschema's, de taal en iedere kerkelijke structuur kanalen worden die meer dan voor de bescherming van zichzelf, geschikt zijn voor de evangelisatie van de huidige wereld."

Later voegde hij eraan toe:

"Het is niet de Kerk die bepaalt wat missie is, maar het is de missie die bepaalt wat Kerk is."

Vrijdag 4 oktober 2024 - 26^e Week door het Jaar - Jaar B

Feest van de heilige Franciscus van Assisi

Job 38:1,12-21; 40:3-5; Ps 139; Lc 10:13-16

Het is voor ons christenen vandaag de dag niet moeilijk om Franciscus te waarderen als een nederige "Poverello". Inzet voor de armen, de zieken en de rechtelozen wordt algemeen gewaardeerd. Zelfs mensen die ver van het geloof afstaan en kritisch staan tegenover de Kerk, vinden het geweldig dat christenen opkomen voor de zwakken en de armen.

Als we Franciscus niet alleen uiterlijk willen "bewonderen", dan moeten we eerst kijken naar zijn liefde voor Christus. Moeder Teresa, een vrouwelijke versie van Franciscus, liet ons deze liefde voor Jezus zien: in aanbidding voor het heilig Sacrament, kijkend naar de Zoon van God, vond ze de kracht om te zorgen voor stervenden die als stinkend afval rondslingerden in de straten van Calcutta.

Niemand van ons heeft een klier die "onbaatzuchtigheid" en "toewijding" produceert. Als we van Jezus houden, ontspringt een bron in Hem die door ons heen stroomt. Dan verandert Hij ons in geliefden. Waarom? Omdat het vuur dat in het hart van Jezus brandt, plotseling in ons brandt. Er vindt een identificatie plaats die door Jezus is bewerkt: "Wie naar u luistert, luistert naar Mij..." (Lc 10:16).

Franciscus leert ons dat onze zending haar oorsprong vindt waar we verbonden zijn met Jezus. Zijn missie is Liefde. En zo worden wij deel van zijn Zending: door actieve naastenliefde en onbevreesd getuigenis.

Gebed voor de vrede

Heer, maak van mij een instrument van uw vrede.
Laat mij liefde brengen waar haat is,
laat mij vergeving brengen waar belediging is,
laat mij eendracht brengen waar tweedracht is,
laat mij waarheid brengen waar dwaling is,
laat mij geloof brengen waar twijfel is,
laat mij hoop brengen waar wanhoop is,
laat mij uw licht brengen waar duisternis is,
laat mij vreugde brengen waar droefheid is.

O Heer,
geef dat ik niet zozeer zoek getroost te worden
als te troosten,
begrepen te worden als te begrijpen,
bemind te worden als te beminnen.

Want door te geven ontvangt men,
door zich te vergeten vindt men,
door te vergeven wordt men vergeven,
door te sterven verrijst men tot het eeuwig leven.

Franciscus van Assisi

Zaterdag 5 oktober 2024 - 26^e Week door het Jaar - Jaar B

Facultatief: gedenkdag van de heilige Faustina Kowalska, maagd

Job 42:1-3,5-6,12-17; Ps 119; Lc 10:17-24

Hier zijn ze weer, de 72 die de Heer heeft uitgezonden. Niet alleen 12 apostelen, van wie we de namen goed kennen en die we eren als de fundamenten van de Kerk en de oorsprong van het ambt van bisschop, priester en diaken. Nee, nog eens 60 anonieme volgelingen keren terug. Deze anoniemen en onbekenden zijn alle gedoopten, ongeacht of ze speciale verantwoordelijkheden hebben door een wijding of een religieuze roeping of zelfs een kerkelijk ambt. Elke gedoopte is gezonden, zoals paus Franciscus herhaaldelijk benadrukt!

En de 72 hebben goed nieuws, want de boze machten gehoorzamen hen zodra ze de naam van Jezus uitspreken. Als we een missionaire kerk willen worden, moeten we ons dit dringend realiseren: WIJ maken niet de toekomst van de kerk, wij zijn slechts instrumenten. De Heer van hemel en aarde is onze Redder, Jezus Christus. Waar we alleen vertrouwen op onze eigen kracht, kunnen alleen ellendige en zwakke dingen gebeuren! Mensen kunnen alleen menselijke dingen voortbrengen, maar God kan goddelijke dingen voortbrengen!

Jezus schenkt zijn leerlingen een kracht die niet van hen komt, maar van zijn Aanwezigheid in ons. Daarom is het goed om de heiligen van vandaag te gedenken: De heilige Faustina Kowalska was pas 35 jaar oud, ze was een zwakke vrouw die alleen daarom al wist: Ik moet me helemaal aan Jezus hechten, me helemaal aan Hem geven. En zo werd ze tijdens haar verblijf in Warschau door Jezus uitgekozen om een missionaris van barmhartigheid te worden. Ze wilde dat alle mensen, vooral zij die ver van God afstonden en zondaars waren, de genadestralen van de goddelijke barmhartigheid zouden ervaren. Ze leefde, werkte en bad hiervoor; ze offerde haar jonge leven hiervoor op.

**“Open uw hart
opdat het woord Gods
er in door kan dringen,
opdat het wortel kan schieten
en vruchten dragen
voor het eeuwige leven... ”**

H. Jean-Marie Vianney (1786 – 1859)
beter gekend als de heilige Pastoor van Ars.

Zondag 6 oktober 2024 - 27^e Zondag door het jaar - Jaar B
Gn 2:18-24; Ps 128; Heb 2:9-11; Mc 10:2-16

Laten we op deze eerste missiezondag van oktober beginnen met het erkennen van de zegeningen die de Heer ons sinds de schepping van de aarde heeft willen geven! De zegen van de echtgenoten die elkaar helpen (Eerste Lezing); de zegen van het gezinsleven en het geluk te wandelen op de wegen van de Heer (Psalm); de zegen van heiliging gebracht door Jezus Christus die ons leidt op het pad van de liefde (Tweede Lezing); en ten slotte, de zegen van de harten van kinderen die het leven van het Koninkrijk verwelkomen (evangelie).

Laten we daarom in deze Missiemaand diegenen eren die door de Heer gezegend zijn, die zich in hun aan de Heer gewijde leven, maar ook in het leven van echtparen en gezinnen, in de naam van hun geloof inzetten voor de uitbouw van het Koninkrijk van gerechtigheid, broederschap, wederzijdse hulp, naastenliefde en solidariteit. Door hen werkt God om mensen te verenigen en de armsten en meest behoeftigen te helpen. Samen, en niet alleen, leren mensen individualisme, egocentrisme en hardheid van hart te overwinnen en te groeien in liefde, delen, vergeetachtigheid en zelfgave. We zijn gewend aan priesters en religieuze gemeenschappen die zich inzetten voor het Koninkrijk van God; onze tijd biedt ons de genade van missionaire echtparen en gezinnen, en ook van bewegingen die de missionaire uitdaging aannemen: "Ga en maak alle volkeren tot leerlingen" (Mt 28,19) "Ga en nodig iedereen uit voor het trouwfeest!" (Mt 22,9) (thema Wereldmissiezondag 2024). In een commentaar op het gekozen thema zei de heilige Vader: "We vinden twee woorden die het hart van de zending uitdrukken: de werkwoorden "gaan" en "uitnodigen". Wat het eerste betreft, moeten we bedenken dat de dienaren eerder waren uitgezonden om de uitnodiging van de koning aan de gasten over te brengen (vgl. vs. 3-4). Zending, zo zien we, is een onvermoeibaar uitgaan naar alle vrouwen en mannen, om hen uit te nodigen God te ontmoeten en met Hem in gemeenschap te treden. Onvermoeibaar! God, groot in liefde en rijk in barmhartigheid, gaat er voortdurend op uit om alle vrouwen en mannen te ontmoeten en hen op te roepen tot het geluk van zijn Koninkrijk, zelfs als ze onverschillig zijn of weigeren." (Boodschap voor Wereldmissie[zon]dag 2024)

Missie is een zaak van het hart dat het Koninkrijk verwelkomt. De zalige Pauline Jaricot ontdekte dit in haar gebedsleven en vatte het zo goed samen: "Gebed is het Koninkrijk van God in ons. Mogen onze harten overweldigd worden door de oneindige Liefde van Jezus Christus!" Missie is ook een kwestie van het Koninkrijk van God verkondigen, dat altijd nabij, liefdevol en barmhartig is.

Maandag 7 oktober 2024 - 27^e Week door het jaar - Jaar B

Gedenkdag van Onze-Lieve-Vrouw van de Rozenkrans

Hand 1:12-14; Lc 1:46-55; Lc 1:26-38

Oktober is de maand van de wereldmissie. En het is de maand van de heilige rozenkrans. Oorspronkelijk was de rozenkrans een meditatief gebed dat in kloosters werd uitgevonden om het leven van Jezus te overdenken. Omdat het een heel eenvoudig gebed is waarin alleen de basisgebeden "Onze Vader", "Wees gegroet Maria" en "Eer aan de Vader" worden herhaald, werd het al snel heel populair bij lekenbroeders. En toen verspreidden de dominicanen het rozenkransgebed ook onder de gewone gelovigen. Het gebedssnoer dat al snel ontstond, is een hulpmiddel en een herinnering om regelmatig te bidden.

Het is toeval dat het thema "Rozenkrans" en "Wereldmissie" in oktober samenvallen. Missie is geen kolonisatie; missie is niet de imperiale expansie van een religieuze ideologie die zich superieur voelt aan anderen. Missie is de nederige uitnodiging om ons open te stellen voor God, die ons wil verlossen en genezen. Maria stelt zich open voor deze uitnodiging die de engel Gabriël haar doet toekomen. "Zie, ik ben de dienstmaagd des Heren. Mij geschiede naar uw woord" (Lc 1,38).

In 1822 richtte de zalige Pauline Marie Jaricot (1799-1862) een vereniging op met de naam "Œuvre de la Propagation de la Foi" (Vennootschap voor de verspreiding van het geloof). Ze wilde giften en gebeden inzamelen voor de missies. In 1826 stichtte ze de "Levende Rozenkrans" en tot het einde van haar leven verzamelde ze meer dan 2 miljoen Fransen die elke dag een tiende van de rozenkrans baden voor de wereldmissie. Het werk van de zalige Pauline Marie Jaricot werd door Pius XI in 1922 verheven tot de "Pauselijke Missiewerken". Het is verbazingwekkend dat het werk van de paus voor wereldmissies niet voortkwam uit een strategie van het Vaticaan, maar uit het gebedsinitiatief van een jonge vrouw, een leek! Als we de wereldmissie willen helpen, dan moeten we bidden! Zonder gebed is er geen missie, want de heilige Geest is - zoals paus Franciscus herhaaldelijk zegt - de motor van de wereldmissie. Ons rozenkransgebed wordt ook "sprankelend" als we het bidden in een missionaire geest: voor de velen die Christus nog niet kennen. En voor ons in Europa: vooral voor jonge mensen, opdat zij de uiteindelijke zin en reden van hun leven herkennen in de God tot wie Maria zei: "Mij geschiede naar uw woord" (Lc 1,38).

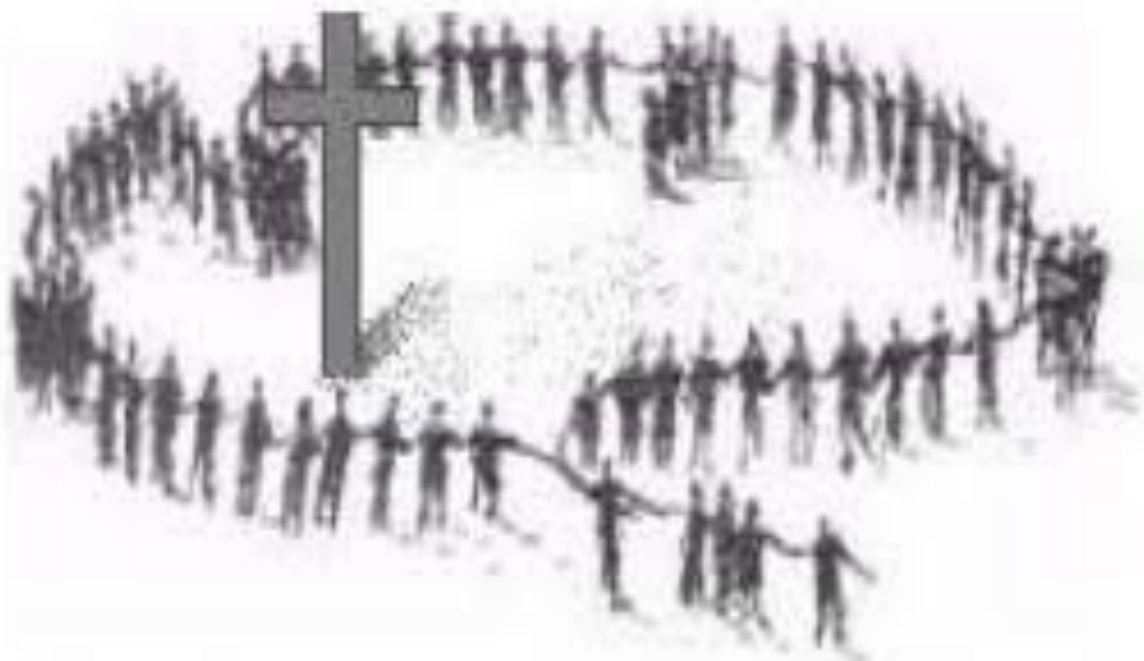
Dinsdag 8 oktober 2024 - 27^e Week door het jaar - Jaar B
Gal 1:13-24; Ps 139; Lc 10:38-42

We kunnen de wereld alleen veranderen met Gods hulp, alleen door te vertrouwen op zijn werk, op zijn hulp, op zijn genade. Het "Yes, we can!" dat politici de afgelopen jaren als motiverende slogan hebben gebruikt, moet dringend worden aangevuld vanuit een christelijk perspectief: "Yes, we can - with God's help!".

Gisteren was het feest van de Rozenkrans en we herinnerden onszelf eraan dat missie gebed nodig heeft. Nogmaals: We zijn niet de meesters van de wereld, we zijn slechts medewerkers in Gods wijngaard. We hebben de God nodig aan wie de Psalmen al de heerschappij over de hele aarde toekennen.

De kerkvaders zijn het er unaniem over eens dat het evangelie van vandaag nooit moet worden geïnterpreteerd alsof Martha iets verkeerd of zelfs slechts heeft gedaan. Martha werkt uit liefde: ze kookt, ze zorgt, ze doet goed voor haar gast, voor Jezus. Maria daarentegen zit gewoon aan Jezus' voeten en luistert naar Hem; ze is helemaal op Hem gericht, de goddelijke Verlosser. De les die Jezus aan Martha geeft, is een les die Hij geeft aan de Pelagianen van vandaag, die denken dat we het zelf kunnen doen en oplossen.

In oktober, Wereldmissiemaand, hebben we veel ideeën, veel initiatieven, veel evenementen om te zorgen voor de toekomst van de Kerk. Dat is prima. Maar het is ook nodig dat we "loskomen". **Niet wij maken de toekomst van de Kerk, maar de Heer zelf.** Zonder de bedieningen van Martha zal de Kerk natuurlijk niet werken, maar als de prioriteit van het luisteren naar en vertrouwen op Jezus ontbreekt, zullen we niet slagen.

"Geloven doe je samen"

Woensdag 9 oktober 2024 - 27^e Week door het jaar - Jaar B
Gal 2:1-2,7-14; Ps 117; Lc 11:1-4

De volgelingen vragen Jezus om hen te leren bidden. Jezus antwoordt onmiddellijk en graag. En hij leert hen een kort gebed tot God, zijn Vader, die ook "Onze Vader" is. We moeten opmerken dat dit echt het enige gebed is dat Jezus persoonlijk aan zijn apostelen leert, ook aan ons.

De Joden kenden vele vormen van gebed: dankzegging, lofprijzing, smeekbede, aanbedding, etc. De Psalmen bieden een breed spectrum van gebed. Het is daarom des te interessanter dat Jezus zijn leerlingen een gebed met vragen, met 'verzoeken' leert. In het evangelie van Matteüs bestaat het Onze Vader uit zeven verzoeken; hier in Lucas vinden we er vijf.

Een smeekgebed heeft alleen betekenis voor mij, in het veranderen van mijn houding, mijn gemoedsrust. Maar leerde Jezus zijn leerlingen echt alleen deze grote smeekbeden van het Onze Vader zodat ze zichzelf gerust konden stellen... Duidelijk niet! Jezus verwacht alles van God, zijn Vader, en hij wil dat wij hetzelfde doen. Natuurlijk heeft God onze gebeden niet nodig! Maar hij WIL ze wel. Daarom zegt Jezus: "Vraag en u zal gegeven worden; zoek en gij zult vinden; klop en er zal opengedaan worden" (Mt 7,7).

In de missiemaand moeten we bewust het Onze Vader bidden voor wereldmissie. Alle verzoeken van het Onze Vader hebben een missionaire dimensie: missie betekent dat we willen dat de naam van God geheiligd wordt, dat het rijk van God mag aanbreken in de harten van de mensen; dat allen rechtvaardig mogen leven en het brood krijgen dat ze nodig hebben; dat er barmhartige vergeving mag komen en dat God een einde mag maken aan oorlog, discriminatie, honger, geweld en de vernietiging van ons leefgebied, de aarde...

Gebed van liefde

H. Pastoor van Ars

Ik bemin U, o mijn God,
en mijn enig verlangen is U te beminnen
tot mijn laatste ademtucht.

Ik bemin U, oneindig beminnelijke God,
en ik sterf liever terwijl ik U bemin,
dan één ogenblik te leven zonder U.

Ik bemin U, o mijn God,
en verlang alleen naar de hemel,
om U daar volmaakt te kunnen beminnen.

Ik bemin U, o oneindig goede God,
en ik vrees enkel de hel,
omdat ik dan nooit de zoete troost zal
kennen U te beminnen.

O mijn God,
omdat mijn tong het U
niet elk ogenblik kan zeggen
dat ik U bemin,
wil mijn hart het herhalen
telkens als ik ademhaal.

Geef mij de genade te lijden
terwijl ik U bemin,
U te beminnen
terwijl ik lijd
en schenk mij de genade
te mogen sterven

Donderdag 10 oktober 2024 - 27^e Week door het jaar - Jaar B
Gal 3:1-5; Lc 1:69-75; Lc 11:5-13

Er zijn tientallen passages in het evangelie waarin Jezus het gebed intensief promoot. Vandaag motiveert Jezus ons niet alleen om volhardend te bidden, maar ook om niet bang te zijn om God lastig te vallen met onze verzoeken.

Aan de les die Jezus ons vandaag leert, ging iets vooraf: Jezus werd door zijn discipelen gevraagd om hen te leren bidden. Jezus geeft hen een gebed, een gebed van verzoeking: Het Onze Vader bestaat alleen uit vragen. Jezus leert hen geen lofprijzing, dankzegging, aanbidding... Ongetwijfeld wil hij dat wij dat ook doen, want zelf beoefent hij alle vormen van gebed. Maar in de eerste plaats leert hij hen om grote smeekbeden tot God te richten! En hij verzekert ons stellig dat we gehoord zullen worden. Daarom leert de Kerk ook dat elk van onze gebeden verhoord zal worden! Natuurlijk altijd in overeenstemming met Gods wil, want Hij alleen weet wat het beste voor ons is.

Het is belangrijk voor Hem dat ons gebed "volhardend" is. Let op: Als we God vragen, moeten we niet verwachten dat God een drankautomaat is waar ik mijn gebeden in stop als een 2-euro munt. En dan rolt het blikje er meteen uit... Volharding betekent dat ik echt een soort worsteling met God moet aangaan, dat ik mijn volledige vertrouwen in God moet stellen. Daar is tijd voor nodig, geduld, doorzettingsvermogen en zelfs koppigheid.

Er is een beroemd voorbeeld van volhardend gebed dat ook "missionair" was. De "missie" van de heilige Monica was om haar zoon Augustinus tot Christus te brengen. Ze bad en leed vele jaren voor hem. We kunnen het antwoord dat een priester haar gaf aanpassen: "Ga in vrede, een kind van zoveel tranen kan niet verloren gaan!": "Iemand voor wie veel gebeden wordt, zal niet verloren gaan."

Priesters hebben permanente vorming nodig om zich blijvend te kunnen inzetten als goede herders, ook in Sri Lanka. Zonder hulp van buitenaf lukt het hen niet. Ze rekenen op onze steun om vorming te kunnen blijven aanbieden. © Missio

Vrijdag 11 oktober 2024 - 27^e Week door het jaar - Jaar B
Gal 3:7-14; Ps 111; Lc 11:15-26

We zitten in de maand van Wereldmissie, met als hoogtepunt Wereldmissiezondag. De Kerk viert dit al sinds 1926, toen de wereld en de Kerk zich in een vreselijke tijd bevonden. De demonen van het nationalisme hadden geleid tot de eerste grote wereldoorlog en met het einde daarvan waren de demonen geenszins verdwenen, maar woedden ze nog heviger, aangewakkerd door vreselijke economische crises. In die tijd bestreed paus Pius XI (1922-1939) de vijandigheden en rivaliteiten van de naties met de heerschappij van Christus. Zijn motto is programmatisch en luidt: "Pax Christi in regno Christi - De vrede van Christus in het koninkrijk van Christus!".

Een van de verwezenlijkingen van zijn tijd was de oprichting van de Pauselijke Missiewerken in 1922, waarbij hij drie bestaande Franse nationale missiewerken omvormde tot een universele, "pauselijke" organisatie. De Kerk was vanaf het begin een wereldspeler die alle raciale, etnische en politieke grenzen oversteeg.

In het evangelie van vandaag spreekt Jezus over het uitdrijven van duivels, van onreine geesten. Hij zegt over zichzelf: "Als ik door de vinger Gods de duivel uitdrijf, dan is inderdaad het Rijk Gods tot u gekomen" (Lc 11,20). We zullen niet de fout maken van vroegere eeuwen, waar de kerk met haar instellingen, hiërarchieën en organen virtueel werd geïdentificeerd met het Koninkrijk van God. De Kerk is niet het koninkrijk van God. Maar zij dient het Koninkrijk van God, zijn heerschappij in de harten van alle mensen en in de samenhang van alle volkeren.

Pius XI richtte niet alleen de Pauselijke Missiewerken op in 1922, hij introduceerde ook de "Wereldmissiezondag" in oktober 1926, op dat moment ter voorbereiding op het Feest van Christus Koning, dat hij in 1925 had ingesteld om op dat moment gevierd te worden op de laatste zondag in oktober. Het gaat om wereldwijde solidariteit tussen katholieke christenen die met en voor elkaar bidden. Het gaat om solidariteit, om het inzamelen van financiële steun in alle kerken van de wereld en om het creëren van een eerlijk evenwicht binnen de Kerk. Wereldmissiezondag verdrijft de demonen van "zelfreferentialiteit" (pauz Franciscus) uit ons katholieken. Het opent onze harten en maakt ze open voor wereldwijde solidariteit.

Zaterdag 12 oktober 2024 - 27^e Week door het jaar - Jaar B
Gal 3:22-29; Ps 105; Lc 11:27-28

Hoe zit het met onze devotie tot Maria, de Moeder Gods? Het is een normaal psychologisch fenomeen: als je een "fan" van iemand bent, dan ontwikkel je automatisch een devotie voor zijn moeder. Met andere woorden, als de zoon een ster wordt, dan straalt dit automatisch af op de moeder, zoals een blik op de familiegeschiedenis van Elvis Presley, Michael Jackson of Elton John laat zien...

Maar onze Heer en Heiland wilde zelf geen "Jesus Christ Superstar" à la Andrew Lloyd Webber zijn, en dat wilde hij ook niet van Zijn moeder of Zijn leerlingen. Aan de buitenkant aanbeden worden was altijd te weinig voor Hem. Hij wees het echter niet af omdat Hij niet was gekomen om natuurlijke psychologische fenomenen te bestrijden, maar om ze te verheffen tot het bovennatuurlijke. Daarom verweerde Hij zich niet tegen persoonlijke adoratie, sympathie en "ophemeling" die Hem werd getoond. Hij staat toe dat de menigte Hem als een held begroet als Hij Jeruzalem binnenkomt. Maar Zijn motief om naar Jeruzalem te gaan is niet om een sterrencultus om Hem heen te vestigen, maar zodat een soldaat die Hem aan het kruis in het hart steekt zal kunnen zeggen: "Waarlijk, deze man was de Zoon van God!" (Mc 15:39) En vanaf dat moment zullen miljoenen en miljarden mensen hun geloof in Hem belijden.

We mogen, kunnen en moeten Maria liefhebben met al onze emoties. Het vrouwelijke en het moederlijke spelen ook een rol, want ieder mens heeft van nature een speciale, tedere relatie tot zijn moeder. Dat mag! Ja, haar schoot is gezegend omdat ze datgene in zich mocht dragen wat de hemel niet kan bevatten. Ja, haar borst is gezegend omdat ze met haar moedermelk degene mocht voeden die in de eucharistie voeding voor ons allen wil worden. Jezus werd mens, zodat hij als baby tegen deze vrouw aan kon kruipen, die hij vervolgens aan het kruis als onze moeder aan ons zou geven. Vaticanum II zegt over Hem: "Hij werkte met mensenhanden, Hij dacht met een menselijke geest, handelde naar menselijke keuze en had lief met een menselijk hart" (*Gaudium et spes* 22).

Het natuurlijke is de voorwaarde voor het bovennatuurlijke. Als we van Jezus houden, houden we automatisch van degene die Zijn incarnatie mogelijk maakte en die Hem diende als geen ander mens. Maar een "aanbidding" van Maria zou te weinig zijn. Jezus wil volgelingen, Hij wil navolging. Bernardus van Clairvaux (+1153) zegt: "Roep Maria aan, denk aan Maria. Laat haar naam niet uit je hart verdwijnen. Vergeet vooral niet haar voorbeeld na te volgen!"

Zondag 13 oktober 2024 - 28^e Zondag door het jaar - Jaar B
Wijsh 7:7-11; Ps 90; Heb 4:12-13; Mc 10:17-30

In deze missiemaand roept Christus ons op om Hem te volgen, om alles achter te laten voor het evangelie en het eeuwige leven. Hij wil mensen die arm van hart zijn, die alleen willen leven van de rijkdom van zijn Woord, die bidden om zijn wijsheid te ontvangen en uit te stralen. Missionaris zijn brengt ons ertoe afstand te doen van de rijkdom van deze wereld en te kiezen voor de enige rijkdom die ons hart kan bevredigen: de rijkdom van de liefde van de Heer, zoals de psalm van vandaag vraagt. "Vul ons met uw liefde, o Heer, en wij zullen zingen van vreugde!" (Ps 90).

De belofte van Jezus aan iedereen die alles achterlaat omwille van Hem en het evangelie, is dat hij het eeuwige leven, het Koninkrijk, binnengaat! Dit is onmogelijk voor de mens, maar mogelijk bij God! Laten we in deze missiemaand Gods voortdurende oproep aan allen vieren om Hem te volgen en zichzelf te geven voor het evangelie en het Koninkrijk. Tenslotte, laten we God toestaan ons verlangen mogelijk te maken om zending van ganser harte te omarmen. Deze oproep wordt ook weerspiegeld in het thema van komende zondag, de Wereldmissiezondag: "Ga heen en nodig iedereen uit voor het trouwfeest" (vgl. Mt 22,9).

In "Kom en volg mij", net als in "Ga en nodig iedereen uit", zit een oproep om te gaan. Laten we terugkeren naar het getuigenis van Madeleine Delbrel: "Om bij U te zijn op Uw weg, moeten we gaan, zelfs wanneer onze luiheid ons smeekt om te blijven. U hebt ons uitgekozen om te blijven in een vreemd evenwicht, een evenwicht dat alleen bereikt en behouden kan worden in één beweging, op één momentum. Een beetje zoals een fiets, die niet rechtop blijft als de wielen niet draaien [...]. We kunnen alleen overeind blijven door voorwaarts te gaan, in beweging, in een golf van naastenliefde". Het is wat ze de "spiritualiteit van de fiets" noemt (cf. *Umorismo nell'Amore. Meditazioni e poesie*, Milaan 2011, 56). Alleen onderweg, op weg, leven we in het evenwicht van het geloof, wat een onevenwicht is, maar het is zo, als de fiets. Als je stopt, blijft hij niet rechtop staan" (Catechese 25 De passie voor evangelisatie).

Laten we ten slotte samen met paus Franciscus tijdens deze missiemaand dank zeggen voor allen die gehoor hebben gegeven aan de oproep om alles achter te laten voor de verkondiging van het evangelie: "Ik maak van deze gelegenheid gebruik om al die missionarissen te bedanken die, in antwoord op de oproep van Christus, alles hebben achtergelaten om ver van hun thuisland te gaan en het Goede Nieuws te brengen naar plaatsen waar mensen het nog niet of pas onlangs hebben ontvangen. Beste vrienden, jullie gulle toewijding is een tastbare uitdrukking van jullie betrokkenheid bij de missie ad gentes die Jezus aan zijn leerlingen heeft toevertrouwd: "Ga op weg en maak alle volkeren tot mijn leerlingen" (Mt 28,19). We blijven bidden en we danken God voor de nieuwe en talrijke roepingen van missionarissen voor de taak van evangelisatie naar de uiteinden van de aarde" (Boodschap voor Wereldmissie [zon]dag 2024).

Maandag 14 oktober 2024 - 28^e Week door het jaar - Jaar B
Gal 4:22-24,26-27,31-5:1; Ps 113; Lc 11:29-32

In het evangelie van vandaag spreekt Jezus een woord dat vernietigend is: "Dit geslacht is verdorven..." Deze generatie is slecht... Als hij dit 2000 jaar geleden al tegen zijn toehoorders zei, hoeveel te meer tegen de onze! Oorlogen, uitbuiting van de natuur, voortdurende armoede en honger in grote delen van de wereld, een onrechtvaardige wereldeconomie... maken ons verdrietig, zelfs depressief. En wij katholieken bevinden ons ook niet in een fase van optimisme. Er is zoveel onzekerheid in de Kerk over hoe om te gaan met de veranderingen. Het begrip van huwelijk en gezin, de bescherming van ongeboren leven, de waardigheid en onschendbaarheid van de mens tot de natuurlijke dood, enz... Wat voorheen duidelijk leek, is plotseling troebel geworden.

Een missionaire Kerk moet de realiteit onder ogen zien. De wereld lijdt aan vele ziekten. Zonder diagnose is er geen genezing. Daarom is het onze plicht om vanuit het Licht van het evangelie tegen te spreken wanneer mensen ons wit als zwart en zwart als wit proberen te verkopen. De waarden van het evangelie zijn duidelijk en stellen ons in staat om een oordeel te vellen: "Deze generatie is verdorven!" Jezus zegt het heel duidelijk en onomstotelijk.

We kunnen de wereld alleen veranderen als we ons bekeren tot Jezus en zijn "programma". Natuurlijk willen wij christenen deze aardse wereld veranderen, verbeteren en genezen. Jezus deed dat ook. Maar aards succes is tijdelijk. Jezus werkt de volheid van verlossing uit door zijn dood. Wat Jezus echt wil brengen in een wereld die zo vol ellende is, is liefde en gerechtigheid. Of in zijn woorden: "Mijn koninkrijk is niet van deze wereld" (Joh 18,36).

P. Basil Rohan Fernando, directeur van Missio-Sri Lanka, bezocht België in juni om ons te vertellen welke de grootste noden zijn van de Kerk in Sri Lanka. © Missio

Dinsdag 15 oktober 2024 - 28^e Week door het jaar - Jaar B

Gedenkdag van de heilige Teresa van Jezus, maagd en kerkleraar

Gal 5:1-6; Ps 119; Lc 11:37-41

De woorden aan het adres van de farizeeën zijn krachtig, uitdagend, maar we moeten er met bijzondere aandacht naar luisteren. Laten we nog eens naar deze woorden luisteren: "En gij dan, farizeeër, gij maakt wel de buitenkant van beker en schotel schoon, maar vanbinnen zijt ge vol van roof en slechtheid. Dwazen! Heeft Hij die de buitenkant maakte ook niet de binnenkant gemaakt? Geeft liever wat erin is als aalmoes; dan is voor u alles rein." Wat moet er gereinigd worden? De binnenkant of de buitenkant? Van binnen zijn jullie vervuld van hebzucht en slechtheid... Het probleem is niet de buitenkant, het uiterlijk, maar ons hart, al het kwaad dat we daarin kunnen verbergen: hebzucht, goddeloosheid en allerlei slechte gedachten.

In feite nodigt de Heer ons uit om na te denken over onze huichelarij, over onze uiterlijkheden, over alles wat we doen om er goed uit te zien, terwijl ons hart niet overeenkomt met wat we aan de buitenkant laten zien. Hij nodigt ons uit om voor ons hart te zorgen, voor wat diep in ons wezen zit. Zoals altijd nodigt de Heer ons uit tot een radicale bekering. Hier stelt hij voor dat we alles wat we hebben als aalmoezen weggeven en alles zal schoon voor ons zijn. We zullen niet langer meer willen vasthouden aan meer en meer, rijkdom willen oppotten of er goed uit willen zien, op het gevaar af dat we egocentrisch worden.

De Heer nodigt ons dus uit tot reinheid, maar niet zomaar reinheid. Het is geen kwestie van wettelijk formalisme, herhaalde zuiveringen, zorgvuldige wasbeurten of zelfs het mijden van zondaars die onreinheid lijken uit te stralen. Het is geen kwestie van het vermijden van graven en toevallige verontreiniging. De enige reinheid is die van binnenuit, legt Jezus uit: niets wat van buitenaf komt kan de mens onrein maken, want het is van binnenuit, uit het hart van de mens dat goddeloze bedoelingen voortkomen (Mc 7,14-23). Dit is een nieuwe en bevrijdende stellingname die de leerlingen maar moeilijk kunnen begrijpen. Het is voor ieder van ons ongetwijfeld gemakkelijker om de buitenkant te wassen dan de binnenkant, onze intieme gedachten, ons hart en alle slechtheid die daarin kan zitten, al het kwaad dat we anderen vaak toewensen.

Woensdag 16 oktober 2024 - 28^e Week door het jaar - Jaar B
Gal 5:18-25; Ps 1; Lc 11:42-46

In het evangelie richt Jezus zich tot de leiders, de bezielers van het religieuze leven van Israël. Zijn manier van spreken is profetisch, en daarvoor gebruikt hij "smarten", die orakels van tegenspoed zijn en daarom wijzen op gedrag dat tot de ondergang leidt. Het zijn waarschuwingen, net zoals Paulus de Galaten in de eerste lezing wijst op de "werken die voortkomen uit de zelfzuchtige wanorde van de mens" en die hen weghouden van het Koninkrijk van God.

Deze ondeugden zorgen ervoor dat we het leven van de Geest verliezen en staan in contrast met de vruchten die van een geestelijk leven verwacht worden, namelijk "liefde, vreugde, vrede, vrijgevigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid en zelfbeheersing".

Laten we nu eens kijken naar twee van de houdingen die Jezus wil corrigeren, zodat ze in harmonie met het koninkrijk van God kunnen worden omgebogen: "Wee u, farizeeër! Gij betaalt wel tienden van munt en wijnruit en allerlei kruiden, maar bekommert u niet om rechtvaardigheid en liefde tot God." (Lc 11:42a)

Jezus valt niet de wet zelf aan (zie Deut. 12:22; Lev. 27:30), maar eerder de manier waarop en de reden waarom gehoorzaamheid eraan wordt geëist. De farizeeën hebben een overdreven ijver in de eisen gestopt en zijn vervallen in een "detail". Hierdoor vergeten ze wat belangrijk is: de liefde van God en gerechtigheid jegens hun zusters en broeders.

In dit verband heeft paus Franciscus ons herinnerd aan de juiste geleidelijkheid in de verkondiging van het evangelie:

Pastoraal in missionaire stijl is niet geobsedeerd door het onsamenhangend doorgeven van een veelheid aan leerstellingen die opdringerig moeten worden opgelegd. Wanneer we een pastoraal doel en een missionaire stijl aannemen die werkelijk iedereen wil bereiken zonder uitzondering of uitsluiting, moet de boodschap zich concentreren op de essentie, op wat het mooist, het grootst, het aantrekkelijkst en tegelijkertijd het meest noodzakelijk is. De boodschap wordt vereenvoudigd, maar verliest niets van zijn diepte en waarheid, en wordt daardoor des te krachtiger en overtuigender. (EG 35)

"Wee ook u, wetgeleerden! Gij legt de mensen haast ondraaglijke lasten op en raakt zelf die lasten niet met één van uw vingers aan" (Lc 11,46).

De juristen, aan wie deze handelingswijze is gericht, stonden bekend om hun strenge interpretatie van de wet, waaraan ze enkele verplichtingen toevoegden die niet gerechtvaardigd waren. Maar op hun beurt slaagden ze er listig in om niet te doen wat ze anderen opdroegen. Deze "wee" vestigt de aandacht op de noodzaak van consistentie en persoonlijke toewijding aan wat we verkondigen.

Laten we deze dag de vermaning van Paulus ter harte nemen: "Als we het leven van de Geest hebben, laten we dan naar dezelfde Geest handelen."

Donderdag 17 oktober 2024 - 28^e Week door het jaar - Jaar B

Gedenkdag van Sint-Ignatius van Antiochië, bisschop en martelaar

Ef 1:1-10; Ps 98; Lc 11:47-54

Vandaag gedenken we de heilige Ignatius van Antiochië, bisschop en martelaar, en de lezingen laten ons het mysterie van het leven van de profeet-martelaar, de apostel-martelaar benaderen. Hoewel het evangelie een voortzetting is van het evangelie dat we gisteren lazen, is de dramatische toon vandaag groter, zozeer zelfs dat Jezus aan het einde op verraderlijke wijze wordt aangevallen door de Schriftgeleerden en farizeeën die hem voor de maaltijd hadden uitgenodigd.

Laten we de context niet vergeten: Jezus was uitgenodigd om te komen eten in het huis van een farizeeër en zijn gastheer lijkt verbaasd dat Jezus de rituele wassingen, het wassen voor het eten, had overgeslagen. Deze maaltijd lijkt te worden verteld met het zogenaamde Griekse symposium in gedachten, dat wil zeggen, een plechtige maaltijd waarbij de gasten filosofische vragen bespraken terwijl ze aten en dronken. De verteller van Lucas gebruikt deze setting, die zo vertrouwd is voor zijn lezers.

"Wee u! Gij bouwt de graven van de profeten, maar uw vaders hebben hen gedood."

"Wee jullie, wetgeleerden! Jullie hebben de sleutel van de kennis weggenomen."

Jezus spreekt in de naam van God zijn profetische verontwaardiging uit tegen deze groep farizeeën, omdat hun gedrag een verkeerde interpretatie van de wet blijkt te zijn, en dat terwijl hun rol onder het volk juist was om leiders te zijn, en toch bleken ze degenen die naar hen luisterden op een dwaalspoor te brengen. Ze hadden "de sleutel tot de deur van de kennis", maar het lijkt erop dat ze niet naar binnen gingen en ook niemand binnen lieten.

Wij zendelingen kunnen niet houden wat we hebben ontvangen, want, zoals we horen in de brief aan de Efeziërs: "In overeenstemming met de rijkdom van zijn genade die hij ons heeft geschonken. In alle wijsheid en inzicht heeft hij ons het geheim van zijn wil bekend gemaakt."

geloven • leven • delen

missio

www.

.be

Vrijdag 18 oktober 2024 - 28^e Week door het jaar - Jaar B

Feest van Sint-Lucas, evangelist

2Tm 4:10-17b; Ps 145; Lc 10:1-9

Vandaag vieren we het feest van de heilige Lucas, de evangelist aan wie het evangelie is toegeschreven dat ons in deze laatste dagen bijna voortdurend vergezelt. Het is belangrijk om te onthouden dat Lucas in zijn twee boeken die aan Theofilus (theofilos: vriend van God) zijn opgedragen, de twee delen van hetzelfde werk over de hemelvaart van Jezus samenvat (Lc 24,50-53; Heb 1,6-11). De hemelvaart betekent zowel het hoogtepunt van Jezus' heerschappij als de zending van de leerlingen "naar de uiteinden van de aarde". Het schrijven van het evangelie (en de Handelingen der Apostelen) is een concrete vorm van zending.

Op basis van de evangelietekst van vandaag zullen we de serie van zeven geboden van een missionaris uitlichten (in feite zouden we er tien hebben als we de drie geboden die in verzen 10-12 staan, die we vandaag niet lezen, erbij zouden optellen). Op deze manier zullen we hem een beetje beter begrijpen, en zullen we ook onszelf begrijpen als missionaire volgelingen. Laten we eens kijken:

- Bid! (10,2): De missionaris is bovenal een biddend persoon.
- Ga op weg! (10:3): De houding is om altijd "onderweg" te zijn.
- Niet dragen (10:4a): De missionaris reist los van alles.
- "en groet niemand onderweg" (10:4b): Het geeft aan dat de missionaris los van iedereen reist, niets en niemand leidt hem af van het beantwoorden aan de urgentie van de missie.
- "Zeg!" (10:5): De verkondiging van het evangelie begint met de vredesgroet: "Shalom leká" (vgl. Joh 6,23; Lc 24,36). Het is geen loos formalisme, maar een geschenk dat aangenomen of afgewezen kan worden.
- "Blijf!" (10:7): De missionaris gaat van huis naar huis te gaan, maar om "te blijven" (10:7) en "te eten en te drinken wat u wordt aangeboden" (10:8b).
- "Genees!" (10:9a): De missionaris drukt zich eerst uit met daden en dan met woorden die helpen om te begrijpen wat er is gebeurd.
- "Zeg!" (10:9b): Net zoals de reizende Jezus overal het "goede nieuws van het koninkrijk" verkondigt (4,43), is de missionaris een verkondiger en getuige van de definitieve intrede van God in de geschiedenis.

Zaterdag 19 oktober 2024 - 28e Week door het jaar - Jaar B

Gedenkdag van de hh. Johannes van Brébeuf en Isaac Jogues, Priesters en Gezellen, Martelaren

Ef 1:15-23; Ps 8; Lc 12:8-12

Na de verhandeling tegen de farizeeën en rabbijnen geeft Lucas ons een instructie over het rechtvaardige gedrag van de discipelen in de wereld.

Het is nuttig om onszelf in de juiste context te plaatsen om het evangelie van vandaag beter te begrijpen. De discipelen, die bekend staan als de "vrienden van Jezus", zullen spoedig vervolgd worden. Maar ze hoeven niets te vrezen, noch hun vijanden noch het martelaarschap, behalve God: "Wees niet bang... maar wees bang voor..." (12:4-5), "niet één van hen is aan de aandacht van God ontsnapt". (zie 12:6).

"Iedereen die mij erkent tegenover anderen zal de Mensenzoon erkennen tegenover de engelen van God. Maar wie mij verloochent tegenover anderen, zal verloochend worden tegenover de engelen van God."

Door de geloofsbelijdenis van de leerlingen zal de heilige Geest altijd getuigen van de opgestane Jezus, die door de Vader uit de diepten van de dood is opgeheven, en zal Hij ieder mens naar verlossing leiden. Het is de heilige Geest die iedereen de mogelijkheid tot bekering en vergeving geeft (zie Handelingen 2:32-41; 3:12-26 en 5:30-32).

We moeten bidden, net als Paulus, dat de verkondiging wordt ontvangen voor wat ze is, en dat alles "de ogen van uw hart verlicht mogen worden, opdat u weet wat de hoop is die bij zijn roeping hoort, wat de rijkdom is van de heerlijkheid in zijn erfenis onder de heiligen, en wat de onovertroffen grootheid is van zijn macht voor ons die geloven".

De zusters van Don Bosco in Nochchiyagama (Sri Lanka) geven kwetsbare meisjes en thuis. veelal weeskinderen. Steeds opnieuw wordt er bij hen aangeklopt. De zusters zoeken middelen om meer meisjes een toekomst te geven. Help jij mee? © Missio

Ga en nodig iedereen uit voor het trouwfeest
(Mt 22, 9)

WAAR IS DAT
FEESTJE?

Voor Jezus is het leven een groot trouwfeest,
een feest van liefde. **Voor ie-der-een.**
Steun daarom de projecten van **Missio**
met een gulle gift.

Doneer online of stort op
BE19 0000 0421 1012

missio

Zondag 20 oktober 2024 - 29^e Week door het Jaar - Jaar B
Wereldmissie Zondag

Jes 53:10-11; Ps 33; Heb 4:14-16; Mt 22:1-14

Het thema dat paus Franciscus heeft gekozen voor Wereldmissiezondag is: "Ga en nodig iedereen uit voor het bruiloftsmaal" (Mt 22,9) Deze maaltijd is dat van het bruiloftsfeest van de Zoon, van Hem die de hele mensheid komt huwen en daarom iedereen ervoor wil uitnodigen. Hij zegt: "De beker die ik drink, zult u drinken, en met het doopsel waarmee ik gedoopt ben, zult u gedoopt worden." Wat is dit doopsel voor Jezus als het niet is om ondergedompeld te worden in onze menselijkheid vanaf Zijn geboorte tot aan Zijn lijden en dood, wanneer Hij Zijn leven zal geven voor de velen? De Bruidegom wordt in alle opzichten op de proef gesteld en biedt ons een liefde van mededogen, barmhartigheid en bevrijding (Psalm van de Dag). Meer nog, Hij geeft ons Zijn leven in ruil aan - wat een grotere genade, wat een groter geschenk! We zijn uitgenodigd op een sublieme, wonderbaarlijke, genadige bruiloft (2e lezing)!

De Bruidegom spreekt over het dienen van ons, wat niet onze huwelijksgewoonte is. Hij is de dienaar die verpletterd werd door het lijden en die de menigte van zijn zusters en broeders in de mensheid zal rechtvaardigen (1ste lezing). Zo biedt hij het menu van het banket aan om ons verlossing te serveren, niets minder. Zijn offer, aangeboden in de heilige eucharistie, is een helende genade voor onze gewonde mensheid. Ja, van hem verwachten we ons nieuwe leven, zingt de Psalm, moge zijn liefde op ons zijn, onze hoop is op hem. Laten we iedereen uitnodigen voor het feestmaal van de eucharistie, voor het bruiloftsmaal van het Lam: dat is onze universele zending, *ad gentes*, voor alle volkeren.

In zijn boodschap voor vandaag zegt paus Franciscus: "Terwijl de wereld ons de verschillende 'banketten' van het consumentisme, egoïstisch comfort, het vergaren van rijkdom en individualisme voorschotelt, roept het evangelie iedereen op tot het goddelijke banket, dat gekenmerkt wordt door vreugde, delen, rechtvaardigheid en broederschap in gemeenschap met God en met anderen. Deze volheid van leven, ons door Christus gegeven, wordt zelfs nu al verwacht in het banket van de eucharistie, die de Kerk op zijn vraag viert ter nagedachtenis aan Hem." (Boodschap voor Wereldmissie zondag 2024).

Waarom uitnodigen, waarom dit banket aan iedereen aankondigen? Paus Franciscus vervolgt: "Waarom verkondigen: de motivatie ligt in een paar woorden van Jezus, waarvan het goed is dat we ze onthouden: "Vrijelijk hebt u ontvangen, vrijelijk geeft u" (v. 8). Het zijn maar een paar woorden. Maar waarom verkondigen? Omdat ik vrij ontvangen heb en vrij moet geven. De verkondiging begint niet vanuit onszelf, maar vanuit de schoonheid van wat we gratis hebben ontvangen, zonder verdienste: Jezus ontmoeten, Hem kennen, ontdekken dat we geliefd zijn. Het is zo'n groot geschenk dat we het niet voor onszelf kunnen houden, we voelen de noodzaak om het te verspreiden; maar wel in dezelfde stijl, toch? Dat wil zeggen, kosteloos. Met andere woorden: we hebben een geschenk ontvangen en het is onze roeping om onszelf aan anderen te geven; er is in ons de vreugde om kinderen van God te zijn, die vreugde moeten we delen met onze zusters en broeders die dat nog niet weten! Dit is de reden voor de verkondiging. Uitgaan en de vreugde brengen van wat we hebben ontvangen. (Catechese 4 De passie voor evangelisatie)

Maandag 21 oktober 2024 - 29^e Week door het Jaar - Jaar B
Ef 2:1-10; Ps 100; Lc 12:13-21

We hebben zonet missiezondag gevierd en de leer van Jezus blijft ons zijn en doen als missionaire leerlingen verlichten. De teksten van vandaag, uit de eerste lezing, nodigen ons uit om "de criteria van deze wereld" los te laten, die worden bewogen door "de instincten, verlangens en gedachten van onze wanorde en ons egoïsme", en nodigen ons uit om Christus en "de onmetelijke rijkdom van Zijn genade in Zijn vriendelijkheid jegens ons" te verwelkomen. De episode van het evangelie is een uitstekende gelegenheid voor Jezus om ons te heroriënteren volgens de criteria die voortkomen uit de barmhartigheid en liefde die God in Christus openbaart.

Iemand op straat benadert Jezus om Hem te vragen te bemiddelen in een familieconflict. Het gaat over de jongere broer die de rechtmatige erfenis opeist van zijn oudere broer die deze lijkt te hebben genomen (12:13).

De dwaze rijke man in de gelijkenis is een man die vurig verlangt om te "leven", maar die in feite in de tegenovergestelde richting van zijn eigen bedoelingen gaat: hij gaat naar de ondergang.

De rijke man denkt dat hij een verstandige oefening doet als hij nadenkt over wat hij gaat doen om zijn oogst te behouden en een veilig leven voor de toekomst te hebben: hij gaat afbreken, opbouwen, alles wat hij heeft opslaan en een goed leven leiden, in de veilige wetenschap dat hij goede reserves heeft. Dit is een oefening in duurzame bedrijfsplanning. Maar de man die dacht dat hij intelligent was in het beheren van zijn middelen, deed uiteindelijk iets dwaas; hij vergat dat zijn leven een geschenk is en dat het "goede leven" een geschenk is dat van God komt en niet van opgebouwde goederen.

Gods criteria zijn anders:

- Goederen zijn niet voor één persoon alleen, maar om te delen. Het is noodzakelijk om "hebzucht" te overwinnen.
- Materiële goederen "verzekeren" het leven niet; alleen God kan het geven en behouden.
- Het aardse leven is beperkt en eindig, daarom heeft God "ons met Christus en in Christus opgewekt en met Hem een plaats in de hemel voor ons gereserveerd. De meest intelligente planning die we kunnen maken is plannen maken voor onze toekomst in Gods eeuwigheid.

De goede leerling is degene die zichzelf rijk maakt in de ogen van God (12:21), materiële goederen erkennend als noodzakelijk maar relatief ten opzichte van de uiteindelijke bestemming van het leven. Alles is een geschenk van God. Daarom worden we rijk door te "geven", zelfs door "te geven uit armoede" en door "het goede te doen waartoe God ons heeft bestemd". Op deze manier wordt ons hart als dat van God, met wie we in eeuwige gemeenschap willen leven.

Dinsdag 22 oktober 2024 - 29^e Week door het Jaar - Jaar B
Ef 2:12-22; Ps 85; Lc 12:35-38

Tot aan de laatste dagen van zijn aardse leven bleef Johannes Paulus II met ijver en vastberadenheid de Blijde Boodschap van onze Heer Jezus Christus verkondigen, in de volle overtuiging dat Christus "gekomen is en vrede verkondigt aan u die veraf zijt en vrede aan hen die nabij zijn, want door Hem hebben wij beiden in één Geest toegang tot de Vader".

De inaugurele woorden van Johannes Paulus II blijven in ons resoneren: **"Wees niet bang. Zet de deuren wijd open voor Christus."** Zelfs in het aangezicht van de dood bad hij tot God dat "zijn Pascha" nuttig zou zijn voor de *"belangrijke zaak die ik tracht te dienen: de redding van mannen en vrouwen, het behoud van de menselijke familie en, daarbinnen, alle naties en volkeren [...], nuttig voor de mensen die Hij speciaal aan mij heeft toevertrouwd, voor de zaak van de Kerk en voor de glorie van God zelf."*

We zouden kunnen stellen dat we in de persoon van Johannes Paulus II kunnen nadenken over "Zalig zijn de dienaren die de meester waakzaam aantreft bij zijn aankomst".

De goede leerling heeft zijn ogen op het doel gericht. Met zijn hart op God gericht (Lc 12,22- 32) en in de oefening van naastenliefde (Lc 12,33-34) wandelt hij naar de volheid met zijn "lenden omgord" en "zijn lampen aan" (12,35) in het heden.

De gelijkenis van de "waakzame dienaren" die we vandaag lezen stelt de leerling voor als een "dienaar" die weet hoe hij moet wachten tot zijn "meester" komt. Deze gelijkenis presenteert twee momenten.

Volgens het eerste deel van de gelijkenis (12:35-36) wordt het wachten op de Heer gedaan met "de tuniek aan (omgordt je lendenen)" en "de lampen aan". Met deze twee beelden leert Jezus dat de discipel die weet hoe hij "wachtend" moet leven, degene is die weet hoe hij moet "waken". Waakzaamheid is het tegenovergestelde van in slaap vallen of in een situatie van rust terechtkomen.

Het tweede deel van de gelijkenis (12:37-38) verwijst naar de beloning voor hen die "waakzaam" (12:37) en "voorbereid" (12:38) zijn. Hun beloning wordt beschreven met de hoogste kwalificatie die in het evangelie wordt gegeven: "Zalig!" Dit betekent dat in hun houding van wachten, van openstaan voor Gods toekomst, ieder mens zijn of haar ware geluk beleeft. En deze kwalificatie, die het heden veredelt, wordt gevolgd door een nog groter geschenk in de toekomst: Jezus zal voor hem een dienaar zijn, dat wil zeggen dat hij ons alle gaven van zijn dienst gedurende zijn hele bediening zal aanbieden.

De verwijzing naar de verschillende momenten van de nacht herinnert ons aan het belang van volharding. Het is gemakkelijk en gebruikelijk om moe te worden op deze reis, daarom: gezegend is degene "die zijn meester bij aankomst zo aantreft."

Woensdag 23 oktober 2024 - 29^e Week door het Jaar - Jaar B
Ef. 3:2-12; Jes. 12:-6; Lc. 12:39-48

Deze laatste zin uit het evangelie van vandaag kan onze aandacht trekken: "Van ieder aan wie veel is gegeven, zal veel worden geëist, en wie veel is toevertrouwd, van hem zal des te meer worden gevraagd." Wat hebben we zonder dat we het van de Heer hebben ontvangen? We hebben niets. Alles komt van de Heer: onze ouders, ons leven, wat we tijdens ons leven hebben verworven, onderwijs, opleiding, materiële en geestelijke goederen en natuurlijk wat ieder van ons is geworden. De vraag is: wat hebben we gedaan met alles wat we hebben ontvangen?

Jezus vraagt ons om niet de dienaar na te volgen die zich niets aantrekt van de terugkeer van zijn Heer. Laten we nog eens luisteren: "Als de knecht bij zichzelf zegt: Mijn heer blijft nog wel een poosje weg, en begint hij de knechten en dienstmeisjes te slaan, en gaat hij zich ook te buiten aan spijs en drank, dan zal de heer van die knecht komen op een dag dat hij hem niet verwacht en op een uur dat hij niet kent; hij zal hem met het zwaard straffen en hem zo het lot doen ondergaan van de ontrouwen." Natuurlijk kunnen we nadenken over het einde van de wereld, maar het lijkt mij dat de Heer elke dag naar ons toekomt, dat Hij ons uitdaagt en ons vraagt of we nog steeds in dienst zijn. Staan we in dienst van God, de Kerk, onze zusters en broeders?

In de evangelieverhalen en toespraken vinden we geen uitnodiging om te werken of instructies met betrekking tot werk. Werk dat als "dienst" (diakonia) wordt aangenomen en door de Heer wordt opgedragen, draagt vrucht voor allen (1Kor 9,22). Daarom is het belangrijk om medewerkers te hebben, goede medewerkers in de kostbare taak van de verkondiging van het evangelie, die uiteindelijk "medewerkers van God" zijn (1Kor 3,9; Mc 16,20). Ons 'werk' als missionaris kan vergeleken worden met landbouwwerk (1Kor 3,5-9) en/of bouwwerk (1Kor 3,10-14). Maar we moeten erkennen dat alleen God de plant doet groeien (1Kor 3,7). Christus alleen is het stevige fundament van het gebouw dat de Kerk is (1Kor 3,11).

Daarom is het belangrijk om de Heer te danken voor wat we doen: "Dank de Heer, verkondig zijn naam, verkondig onder de volken zijn grote daden! Zeg het nog eens: "Subliem is zijn naam! God kiest ons uit om mee te werken aan zijn zending, aan de *Missio Dei*, ook al zijn we kwetsbaar, zondig en klein. Luister naar Paulus: "Ik ben een dienaar van dit evangelie geworden door de gave van de genade die God mij heeft gegeven door de energie van zijn kracht. Aan mij, die werkelijk de minste van alle gelovigen ben, is genade gegeven om aan de volken de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen. Laten we danken en moge de Heer ons blijven vullen met zijn gaven, met zijn Geest die ons tot buitengewone werkers en missionarissen zal maken in de voetsporen van Paulus, Petrus, Johannes Paulus II, Benedictus XVI, paus Franciscus en alle getuigen van Christus Jezus.

Donderdag 24 oktober 2024 - 29^e Week door het Jaar - Jaar B

Optioneel gedenkdag: St. -Antonius Maria Claret

Ef 3:14-21; Ps 33; Lc 12:49-53

Paulus, de zendeling naar de niet-Joodse wereld, bad eindeloos vanuit zijn plaats van opsluiting voor de zending. Hij is er sterk van overtuigd, en terecht, dat gebed een conditio sine qua non is om de werken van de missies tot een goed einde te brengen. Daarom vragen de Pauselijke Missiewerken (PMW) / Missio altijd om, naast materiële giften, ook en altijd te bidden voor de missies.

Daarom moeten we leren van het voorbeeld van de heilige Antonius Maria Claret, 'geestelijke vader van Cuba'. Voordat hij aan zijn missiereis begon, maakte hij drie afzonderlijke pelgrimstochten naar Onze Lieve Vrouw van de Pilaar, beschermvrouwe van Spanje; naar de Maagd van Montserrat, beschermvrouwe van Catalonië en Onze Lieve Vrouw van Fussimanya in de buurt van zijn dorp. Zo bereidde hij zich voor om 'de aarde in vuur en vlam te zetten' met de liefde van God.

Laten we daarom in zijn voetsporen de missies, op voorspraak van Maria onze Moeder, aan de Heer blijven toevertrouwen. Amen.

Vrijdag 25 oktober 2024 - 29^e Week door het Jaar - Jaar B

Ef 4:1-6; Ps 24; Lc 12:54-59

Zending gaat tot in het oneindige door. In feite staat het niet-bestaan van de zending gelijk aan het niet-bestaan van de Kerk, aangezien de Kerk door haar wezen missionaris is (vgl. AG #2).

Deze bewering wordt duidelijk aangetoond door het getuigenis van de vroege apostelen. Zelfs vanuit de kerker van zijn gevangenis spoort Paulus de mensen van Efeze aan om toegewijd te blijven "aan de roep die zij hebben ontvangen". Deze toewijding is nodig omdat er zelfs vandaag nog mensen zijn die het aangezicht van de Heer willen zien.

Maar de noodzaak om de tekenen van de tijd te ontcijferen, zoals gewaarschuwd door de Heer in het evangelie, mag niet worden verwaarloosd. We bidden daarom dat de heilige Geest ons zal leiden op 'nieuwe wegen' in de verspreiding van het Goede Nieuws. Amen!

Zaterdag 26 oktober 2024 - 29^e Week door het Jaar - Jaar B
Ef 4:7-16; Ps 122; Lc 13:1-9

Het beeld van de Kerk als een mozaïek of een orkest waarin iedereen een ander instrument bespeelt maar een harmonieuze melodie voortbrengt, is altijd fascinerend. Dit laat de verschillende benaderingen van de ene missie zien. Paulus benadrukte deze realiteit herhaaldelijk in zijn zendingswerk.

In de 1ste lezing van vandaag herinnert hij ons eraan dat sommigen apostelen zijn, anderen profeten, evangelisten, anderen herders en leraren, maar allen zijn geroepen om het Lichaam van Christus - de Kerk - op te bouwen.

Dit mozaïek (Kerk) bestaat uit zowel goeden als slechten; zondaars en rechtvaardigen. Het ondergaat echter voortdurende zuivering door berouw. God die zich openbaarde als 'barmhartig en genadig' (vgl. Ex 34,6) nodigt ons altijd uit, zoals de Heer in het evangelie zegt, tot bekering en zuivering of tot het fijnstemmen van het orkest om melodieuzere liederen voort te brengen. Zo gaat de Kerk van slecht naar goed, van goed naar beter en van beter naar het beste.

Moge Maria, Koningin van de Missies voor ons allen blijven bemiddelen, Amen!!!

Misintenties maken een wereld van verschil

In vele landen is het inkomen van parochiepriesters niet geregeld via de overheid zoals hier in België. Priesters zijn er afhankelijk van hetgeen de lokale geloofsgemeenschappen hen kunnen geven. De misintenties helpen hen die in de armste parochies werken en ook degenen die o.a. lesgeven in seminaries. Deze steun is vooral belangrijk in gebieden waar priesters door oorlog, natuurrampen en armoede geen vast inkomen hebben.

U kan misintenties via Missio doorgeven aan priesters in armere regio's. Zo steunt u hen in hun levensonderhoud, en ondersteunt u ook de werking van hun parochies. Het is een zinvolle manier om de armere geloofsgemeenschappen wereldwijd te steunen - en er is geen betere manier dan door het vieren van de eucharistie.

Missio garandeert een veilige en eerlijke verdeling van de misintenties via de wereldwijde 'Missio-familie'.

Geef uw misintentie door door overschrijving van 12,00 euro per intentie op rekening **BE19 0000 0421 1012** van Missio met mededeling **+++150/0000/00051+++** en bezorg per post of per mail (info@missio.be) uw intentie(s).

Missio geeft de intenties door aan priesters die ze ons vragen.

Dank voor dit mooie gebaar van solidariteit.

Zondag 27 oktober 2024 - 30^e Zondag door het Jaar - Jaar B
Jer 31:7-9; Ps 126; Heb 5:1-6; Mc 10:46-52

De schreeuw van de aarde, die dorst naar genezing, gerechtigheid, delen en vrede, wordt gehoord in de schreeuw van de blinde man uit het evangelie, die harder schreeuwt, twee keer harder. In deze missiemaand bidden we voor de universele missie om Jezus aan de wereld te verkondigen, de bron van leven en verlossing voor de mensheid. Dan horen we, op uitnodiging van God, een andere roep van zijn leerlingen, missionarissen: "Schreeuw het uit van vreugde!" Ze roepen op tot vreugde en geloof: "Sta op met vertrouwen, hij roept jullie!" Het Woord van Jezus is overal ter wereld aan het werk, overal waar het verkondigd en verwelkomd wordt. Het kan de mensheid genezen en transformeren te midden van alle soorten tranen en lijden. Het verzamelt en vormt een volk van alle geredden!

Paus Franciscus herinnert ons aan de reden voor de vreugdevolle verkondiging die van missionaire leerlingen wordt gevraagd: En de reden? Goed nieuws, een verrassing, een mooie gebeurtenis? Veel meer, een Persoon: Jezus! Jezus is de vreugde. Hij is de mensgeworden God die naar ons toe kwam. De vraag, lieve zusters en broeders, is daarom niet óf we het verkondigen, maar hóe we het verkondigen, en dit "hóe" is vreugde. Of we verkondigen Jezus met vreugde, of we verkondigen Hem niet [...]. (Catechese 26 De passie voor evangelisatie)

Laten we in de huidige context van secularisatie en in een wereld die zo getekend is door oorlogen en verdeeldheid, onverwijld gehoor geven aan de uitnodiging van de Vader die zijn Zoon stuurde om ons te redden: "Ga en nodig iedereen uit voor het trouwfeest!" (Mt 22,9) Wij zijn de getuigen die de Zoon hebben ontmoet die de dood heeft vernietigd en het leven heeft doen stralen. We worden gevoed aan het banket dat ons zijn aanwezigheid en zijn leven in overvloed aanbiedt. Aan het einde van elk banket worden we in Christus' naam uitgezonden: "Ga!". Met de vreugde deze aanwezigheid in ons te hebben, gaan we op weg om zijn herauten te zijn in deze wereld, die wacht op licht en hoop. Paus Franciscus vervolgt:

De vreugde van het hebben van de opgestane Jezus. Een ontmoeting met Jezus brengt altijd vreugde, en als dit niet met je gebeurt, is het geen echte ontmoeting met Jezus. [...] Ondergedompeld in de snelle en verwarde omgeving van vandaag, kunnen ook wij ons geloof beleven met een subtiel gevoel van verloochening, ervan overtuigd dat het evangelie niet langer gehoord wordt en het niet langer waard is om te verkondigen. We kunnen zelfs in de verleiding komen om "anderen" hun gang te laten gaan. In plaats daarvan is dit juist het moment om terug te keren naar het evangelie om te ontdekken dat Christus "altijd jong is en een voortdurende bron van nieuwheid" (Evangelii gaudium, 11).

Maandag 28 oktober 2024 - 30^e Week door het Jaar - Jaar B

Feest van de apostelen Simon en Judas

Ef 2:19-22; Ps 19; Lc 6:12-19

"Hun boodschap gaat uit over de hele aarde" vat de heldhaftige daden van de apostelen en vroege christenen in hun zendingsinspanningen samen. We vieren vandaag twee van deze grote mannen: de heilige Simon en de heilige Judas, die beiden hun leven gaven voor de verspreiding van het evangelie.

Aan deze grote zendingsonderneming vertelt de apostel van de heidenen, Sint-Paulus, ons dat "u niet langer vreemdelingen en ontheemden bent, maar medeburgers met de heiligen en leden van het huisgezin van God" (Ef 2,19). Het is een oproep tot 'gemeenschap, participatie en zending', zoals wordt onderstreept door de synodale reis die de Kerk nu doormaakt. Het is ook een reminiscentie aan het zendingsthema van gedoopt en gezonden, waarin alle gedoopten door de Heer individueel bij naam worden geroepen en gezonden om in Zijn wijngaard te werken. We kunnen daarom niet aan de kant blijven zitten of inactief zijn in deze grote onderneming.

Mogen we op voorspraak van de heiligen Simon en Judas voortdurend 'ja' zeggen tegen de roep van de Heer om het Goede Nieuws te verspreiden naar de uiteinden van de aarde, door onze woorden, maar vooral door onze werken. Amen!!!

Dinsdag 29 oktober 2024 - 30^e Week door het Jaar - Jaar B

Ef 5:21-33; Ps 128; Lc 13:18-21

De gelijkenis van het mosterdzaadje en gist zijn twee gelijkenissen die laten zien hoe de missie (het Koninkrijk) langzaam maar zeker vordert onder de voorzienigheid van God. Het herhaalt de beroemde uitspraak van de heilige Moeder Teresa van Calcutta: 'kleine dingen doen met grote liefde'.

Soms lijken onze evangelisatie-inspanningen minuscuul of onbeduidend, maar ze zijn het mosterdzaadje en de gist die nodig zijn om te ontkiemen en later vruchten te dragen. Onze gedachten en gebeden gaan uit naar alle grote zendelingen die, soms in zeer moeilijke en uitdagende situaties, hebben gewerkt om ervoor te zorgen dat het evangelie werd gehoord. Het is nu aan ons om hun inspanningen in stand te houden en erop voort te bouwen. We kunnen dit doen door als een van de middelen het paradigma te gebruiken dat Sint-Paulus ons vandaag geeft in de 1ste lezing: onszelf volgzaam en onderdanig maken aan de ingevingen van de heilige Geest, en de Kerk - het Lichaam van Christus - onvoorwaardelijk liefhebben. Moge de Heer ons nu en altijd helpen! Amen.

Woensdag 30 oktober 2024 - 30^e Week door het Jaar - Jaar B
Ef 6:1-9; Ps 145; Lc 13:22-30

Het beeld van Jezus als rondreizende prediker die door steden en dorpen trekt, verbeeldt vanaf het begin de zendingsreis van de Kerk. De missie is nooit stilstaand, maar juist dynamisch.

De Heer maakt ook duidelijk dat de missie geen safari of toeristische reis is. Het brengt eerder uitdagingen en moeilijkheden met zich mee. Het is streven om door de smalle deur te gaan.

Aan het begin van zijn reis naar Jeruzalem vertelt de evangelist Lucas ons dat Jezus vastberaden op weg ging naar Jeruzalem (Lc 9,51). Zelfs toen Hem de doorgang door een Samaritaans dorp werd geweigerd, nam Hij een andere route en ging verder. Dit is een duidelijke aanwijzing dat er altijd uitdagingen zijn en zullen zijn in verband met de missie. De remedie is echter niet om op te geven, maar om de moed te vinden om nieuwe wegen te ontdekken om door te gaan. Moge de Heer alle zendingen standvastigheid en moed schenken. Amen!

Donderdag 31 oktober 2024 - 30^e Week door het Jaar - Jaar B
Ef 6:10-20; Ps 144; Lc 13:31-35

In zijn slotboodschap herinnert Paulus de gelovigen van Efeze eraan om hun kracht te putten uit de Heer en uit Zijn kracht (vgl. Ef 6,10). Met andere woorden, de volgelingen moeten verankerd zijn in de Heer om in staat te zijn de obstakels te overwinnen die gepaard gaan met hun zendingsinspanningen. De woorden van de Heer zelf in het evangelie van Johannes komen in me op: " Ik ben de wijnstok, gij de ranken. Wie in Mij blijft, zoals Ik in hem, die draagt veel vrucht, want los van Mij kunt gij niets. " (Joh 15,5). We overwinnen dus niet alleen de 'vossen' van vandaag, maar we brengen ook veel vrucht voort.

De missie behoort toe aan de Heer. Daarom is het nodig om kracht uit Hem te putten door de viering van Zijn Woord en de sacramenten, vooral de heilige Eucharistie. Te midden van uitdagingen moeten gebeden (eucharistievieringen) worden opgedragen voor de missie. Wij hebben de verantwoordelijkheid om missen aan te vragen voor hen die zich op het veld van de missie begeven. Moge de Heer alle missionarissen blijven leiden, zegenen en onder zijn bescherming houden. Amen!

Gebed voor de missiemaand

Heer, onze God,
op het kruispunt van onze wegen,
in beslag genomen door zorgen en angst,
komt Gij naar ons toe.

Gij deelt onze vreugde, ons verdriet
en onze hoop.
Gij nodigt ons uit en brengt ons samen.
Gij dekt een tafel voor ons.

Voor iedereen!

Leer ons de sporen van het geloof te zien.
Maak ons tot boodschappers van uw Liefde:
nederige en oprechte getuigen,
zichtbare en ijverige missionarissen.

Breek de muren af
die mensen van elkaar scheiden,
van noord tot zuid, van oost tot west.
Richt onze aandacht op de noden van anderen.
Leer ons met elkaar te delen.

Door onze Heer Jezus Christus,
die met U leeft en heerst
in de eenheid van de Heilige Geest,
hier en nu en tot in eeuwigheid.
Amen

*Théogène Havugimana
Directeur Missio-België*

missio

Tervuursestraat 56, 3000 Leuven
www.missio.be — info@missio.be